ANNULŬ XIV. No. 16. DUMINICĂ 27 MAIU 1873.

GHIMPELE

UNU ESEMPLARU 50 DE BANI

Acéstă fóiă ese uă dată pe septĕmână :

DUMINECA

Abonamentele se începŭ numaĭ cu No. 1, 13, 26 şi 39.

Abonamentele se face în Pasagiulŭ Românŭ, No. 9 şi 11, prin districte pe la corespondinţiĭ sĕĭ, séŭ prin postă trămiţêndŭ şi preţulŭ.

PREŢUL ABONAMENTULUĬ

Pe annŭ pentru capitală	24 leĭ n.
Pe jumĕtate annŭ	12 —
Pentru districte pe annŭ	27 —
Pe 6 lunĭ	14 —
Pentru străinĕtate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

LA INMORMÊNTAREA
LUI
VODA-CUZA

Este doliŭ şi momentulŭ e solemnŭ, impuitorŭ,
România pune 'n grópă adĭ pe fostu'ĭ domnitorŭ
Şi din Prut pĕnĕ la Cerna frunţile s'aŭ 'ncruntatŭ
Amintindu'şĭ suvenirea faptelorŭ ce-aŭ numĕratŭ.

Cândŭ mormêntulŭ e 'nainte, doru 'n ănime tresare,
Şi privindŭ presentulŭ negru cu amară desolare,
Pasiunea amuţesce, relele aŭ disparutŭ,
Şi străluce numaĭ rada bineluĭ ce s'a făcutŭ.

Nu! Românulŭ nu posede ura, nerecunoscinţa :
Generosŭ şi plin de milă, elŭ nu 'nlătură căinţa
Şi onoră cu mîhnire totŭ ce'ĭ póte rechiăma
In memoriă trecutulŭ din iubită ţéră-a sa.

Ast-fel adĭ ochiul se 'móiă de uă lacrimă ferbinte.
Tot ce-a fost Român şi mare în epocĭ de maĭ nainte
Ilŭ agită şi 'lŭ îndémnă să onore ne'ncetatŭ
Amintirile UniriĭI şi 'ntărirea astuĭ statŭ.

Déca ţéra, indignată de urzirĭ linguşitóre,
Fu severă către Domnulŭ ce departe de ea móre;
Adĭ în elŭ vede victima celorŭ ce l'aŭ încelatŭ,
A mişeilorŭ slugarnicĭ, vilĭ lacheĭ pentru palatŭ.

Da : fu aspră România ce doria moralitate,
Când vĕdu că 'n ea se'ntide şi desfrîu şi nedreptate,
Şi omorŭ şi sărăcire, şi infame uneltirĭ
Aplicate de uă turmă de făţarnicĭ şi laşĭ sbirĭ.

Şi, fiindŭ că misiunea unuĭ Domŭ este măréţă,
Relele ce se iviră, atentatele la viéţă,
Violenţa, degradarea, tóte câte s'a'ntîmplatŭ,
Cădură pe unŭ capŭ singurŭ, pe capulŭ încoronatŭ.

Astădĭ însĕ disperarea e 'nsutitŭ de fiorósă,
Astădĭ jalea se lăţesce, plângerea este duiósă,
Căcĭ în loc d'uă stare bună, pentru care te-aŭ gonit,
Vĕdŭ străinulŭ cumŭ îĭ pradă şi cum i-a batjocorit.

Dintr'uă m argine la alta, ţéra astădĭ lăcrăméză,
Căcĭ presentulŭ o ucide şi maĭ rĕŭ o maltratéză
De câtŭ cele maĭ perverse instrumente de 'njositŭ
Cariĭ ţie, Vodă Cuza, detronarea ţi-aŭ gătitŭ.

Căcĭ d'atuncĭ de cândŭ ciocoiulŭ eşi iéraşĭ la lumină
Dispăru dulcéţa vieţiĭ, adierea eĭ divină;
Şi în locu'ĭ cu amarulŭ ne luptămŭ necontenitŭ,
In cât am devenit scepticĭ şi de tóte ne-am scârbit.

Celŭ puţinŭ uă dinióră acvila era română,
Sceptruluĭ îĭ şedea bine într'uă românéscă mână,
Coróna avea unŭ farmecŭ pe uă frunte de Românŭ,
Şi maĭ lesne astă ţéră te puté numi stăpânŭ.

Adĭ nu'ĭ acvilă română, ci un sgripţor negru 'n pene
Sceptrul e greŭ la purtare, de coróna'ĭ este lene
Şi în ănimă nu bate de câtŭ sânge de străinŭ
Gata nu sĕ ne dea viéţă, ci uă cupă de venin.

Étă pentru ce cu huetŭ clopotele totŭ rĕsună,
Étă pentru ce te plânge ţéra milósă şi bună :
Pentru că fu pré amară încercarea de optŭ anĭ
Cu străinulŭ şi cu turma'ĭ de sbirĭ de şiarlatanĭ.

Luândŭ doliŭ cu respectulŭ ce orĭ-cine'ţĭ dătoresce,
Animeĭ nóstre permite, eĭ ce astădĭ te iubesce,
Sĕ dicĭ Domnuluĭ din cerurĭ ca sĕ ierte pe mişeĭ
De pedépsa 'ngrozitóre pregătită pentru eĭ.

Iară tu, privindŭ d'acolo peste scumpa'ţĭ Românie,
Să'ĭ urezĭ ca simţĭmêntulŭ patrieĭ să reînvie,
Şi, scăpând de chinuirea ce însăşĭ pe cap şi-a pus,
Să'ţĭ mărescă pomenirea pentru bunulŭ ce-aĭ adus.

DEPEŞI TELEGRAFICE

Serviciulŭ înprospĕtatŭ alŭ **GHIMPELUI**

Roma, *6 Iuniu.* — Re'nviatŭ din morţĭ ca Lazărŭ de maiestatea sea *Ţĕrêna*, împărĕtésa muscălóică, infailibilulŭ papa Piu IX a strănutatŭ de bucurie la vederea bĕlaneĭ tinere. In discursulŭ ce i-a ţinutŭ, a mulţămitŭ cu căldură bărbatuluĭ eĭ Alesandru II pentru tóte persecuţiunile îndreptate 'n contra Polonilorŭ. Ţĕrêna a promisŭ că va stărui să se facă şi maĭ dese, ş, maĭ aspre d'acum înainte, spre a plăcea eminenţiĭ séle.

Ţiindŭ unŭ discursŭ la mórtea poetuluĭ Manzoni, fostulŭ Amedeŭ I arŭ fi ḑisŭ : «maĭ bine muriamŭ eŭ ca să mĕ cânte elŭ ca rege de câtŭ să móră elŭ ca să'lŭ plângŭ eŭ ca simplu particularŭ»!

Viena, *6 Iuniu.* — Efectulŭ produsŭ la bursă de schimbarea guvernuluĭ din Versailles a causatŭ unŭ efectŭ atâtŭ de bunŭ, în câtŭ pe locŭ s'aŭ maĭ anunţatŭ 500 insolvabilităţĭ, érŭ banca 'n care era amestecatŭ şi Hertz din Bucurescĭ a datŭ falimentŭ de bucurie.

In esposiţiune s'aŭ cam prăsitŭ şiórecĭ.

Secţiunea română strălucesce nu atâtŭ prin goliciunea sea, ci maĭ multŭ prin importanţa şi renumele celorŭ duoĭ înalţĭ funcţionarĭ aĭ comisariatuluĭ românŭ. Pasvantoglu capulŭ de uşierĭ şi Pop-e-secŭ, aghiotantulŭ vartanianŭ.

Versailles, *7 Iuniu.* — Neputêndŭ dobândi de la Wilhelm recunóscerea guvernuluĭ seŭ, Mac-Mahon a credutŭ că celŭ maĭ nemeritŭ mijlocŭ arŭ fi să implore protecţiunea şi mijlocirile fostuluĭ curierŭ alŭ luĭ Olozaga, Ioniţă *ca*-Stratu-*lu*, în consideraţiune că stăpânulŭ poştalionuluĭ ce mână acestŭ celebru curierŭ e rudă d'aprópe cu năpraznica providenţă.

Berlin, *7 Iuniu.*—Caraghioslîculŭ e la culme. Inchipuiéscă'şĭ cine-va pe şiahulŭ Persieĭ, cu meşĭ galbenĭ în picióre, c'unŭ felŭ de capacŭ de tingire 'n capŭ, cu umbrelă de lipanŭ în mână şi cu nerghieléua pe genuchĭ, stândŭ în trăsură deschisă alăturĭ cu Wilhelm, îmbrăcatŭ în uniformă de Don-Quichot, cu mânecuţe de piele şi cu pipa d'unŭ cotŭ în gură.

Gazetele umoristice, dispuindŭ de caricaturiştĭ cum se cade, aŭ fotografiatŭ nostima posă a acesteĭ graţióse perechĭ şi vorŭ reproduce-o în caricaturele lorŭ, însoçind-o de traducerea 'n limba germană a uneĭ ode pe care arŭ fi improvisat-o óre cândŭ la băĭ unŭ celebru poetŭ românŭ numitŭ Prostănescu.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucurescĭ, 26 Chefuitorĭ, 1873.

Anulŭ acesta a fostŭ curatŭ anŭ de şiugubine, maĭ cu sémă pentru capetele încoronate ale 'mpĕ-

raţiloră, crailoră, prinţiloră şi prinţişioriloră, d'ua-başca de ómenii învěţaţi şi celebrii, care cu tóte astea totŭ nu vorŭ merge în raiŭ, căci suntŭ năs-cuţi mojici.

După Napoleon III, începu să móră cu duiu-mulŭ felŭ de felŭ de lumiuaţii de prin Europa, în câtŭ abia scăpă de doliŭ acumŭ câte-va luni bie-tulŭ nostru palatŭ, care se cernise şi se înegrise cu totulŭ d'atâtea funerarii.

Dérŭ mórtea e nemilósă pentru toţi şi, vĕdêndŭ atâta doliŭ pe curtea nóstră, voi să ne puie la uă ciudată 'ncercare.

Astfelŭ, pe cândŭ aci 'n Bucurescĭ rĕsuna aerul de cântecele şi de marşurile nemţescĭ, intonate de musicele militare, pe cândŭ se făcéŭ retragerĭ nop-turne cu masalalele de către soldaţĭ, pe cândŭ se încinsese chiefulŭ şi petrecerea făcută 'n onóroa unuĭ soiŭ de ḑisŭ prinţŭ alŭ ocoluluĭ de Sax-Vai-mir, vestitulŭ *embaleur* de la Versailles, care a că-ratŭ cele maĭ multe mobile în timpulŭ resbeluluĭ, pe cândŭ se petreceaŭ tóte acestea, d'uă dată veni vestea că Cuza a muritŭ.

Eĭ bine, ce credeţĭ? că s'a luatŭ vr'unŭ doliŭ? Ferit-a sfântulŭ! Chefulŭ şi veselia a continuatŭ, ba încă de două orĭ maĭ mare. Mórtea dérŭ póte fi sigură că aci la noĭ nu se ia doliŭ pentru fite-ce prinţŭ, déca nu e nemţescŭ.

Cuza dérŭ a muritŭ! Pe toate ḑiarele întristă acéstă scire şi tóte 'şĭ împliniră détoria. Nicĭ unul ênsĕ nu putu fi pechlivanŭ ca *Trompeta Cârpaci-lorŭ!* Acéstă fóie se intusiasmă atâtŭ de multŭ, în câtŭ otărî să pórte doliŭ tocmaĭ 3 lunĭ de ḑile şi 'n acestŭ timpŭ să fie lacrimariulŭ luĭ Cuza. Mulţĭ se 'ntrebaŭ : de ce numaĭ 3 lunĭ? In 3 lunĭ nu esŭ de câtŭ 12 numere şi e puţinŭ 12 lacrime în com-paraţiune cu miile de picăturĭ de mană ce luaŭ pentru dânsa acumŭ 7—8 anĭ!

Dérŭ nu! *Trompeta Cârpaciloră* se va aprinde, se va boci, se va 'ntrista 3 lunĭ ş'apoĭ d'uă dată, ca prin minune va deveni liniştită, veselă, în haĭne albe. Ciudatŭ! cât de curândŭ se potŭ schimba, dupĕ cumŭ vorŭ simţimentele aceleĭ foĭ : cândŭ arămiĭ, cândŭ argintiĭ şi cândŭ auriĭ.

Nu trecu ênsĕ multŭ, şi étă că uă scire şi maĭ tristă veni să isbéscă trâmbiţa ce plângea deja unŭ rĕposatŭ. Murise altŭ domnŭ românŭ, care ênsĕ are şi moştenitorĭ, şi averĭ maĭ marĭ de câtŭ rĕposatul Cuza.

Trompeta Cârpaciloră răguşi dérŭ de ţipete şi plânsete, se puse pe bocitŭ şi, abia maĭ putêndŭ gâfâi, începu :

Isbirĭ peste isbirĭ!

Şi d'aci unŭ lungŭ şirŭ de plânsete şi de bocete, în care nicĭ patriotismulŭ, nicĭ simţimintele naţio-nale, nicĭ mărirea, fala, sciinţa nu fură lăsate 'n pace.

Telegraphulŭ, înhăţându-se de Iustinianŭ cu care *Trompeta* compara pe celŭ din urmă rĕ-posatŭ, îĭ demonstră că Iustinianŭ oprea prin le-gile séle pe babele bĕtrâne d'a se cerni, d'aşĭ tăia pĕrulŭ şi d'a se boci la rĕposaţĭ.

De sicurŭ că acestŭ consiliŭ nu va fi luatŭ în sémă şi palavragióica nóstră nu va 'nceta se mior-lăie, nu din causă c'o dóre ânima, ci din causă că mirόse a pomană grasă, a luminare grea pentru posunarŭ.

Intrebarea e ênsĕ : cum va scăpa biata *Trompetă* de furia a două doliurĭ unulŭ ca altulŭ de amarŭ, care trebuie să se fi bătêndŭ în capete şi să fi în-ghioldindŭ fórte aspru pe marele trompetaşiŭ?

Rĕspunsulŭ nu e 'n dreptŭ să'lŭ dea de câtŭ nu-maĭ alŭ întrebatŭ, şi câtŭ despre dênsulŭ e puţină nădejde, fiindŭ că a şi pornito la Ruginósa.

N'avem nimic de ḑisŭ despre respectabiliĭ repau-saţĭ; ne luămŭ căciula cu smerenia şi nu ne permi-temŭ să fimŭ veselĭ în facia mormêntuluĭ.

Ne ferimŭ ênsĕ a ne 'ntórce privirea, căcĭ o să vedemŭ uă mulţime de bufonĭ care o să ne facă a pufni de risŭ.

În adevĕrŭ, ce e maĭ ridiculŭ şi maĭ risibile de câtŭ suspinele şi obida, ţipetele şi bătăile 'n capŭ ale unor ómenĭ care eştĭ sigurŭ că nu le scotŭ din inimă? Ce e maĭ ridiculŭ şi mai risibile de cât sa'ĭ veḑĭ pros-ternaţĭ astăḑĭ p'aceia carĭ, în diminéţa ḑileĭ de 11 Februarie 1866, n'aveaĭ locŭ de lunga şi lata-le cocardă tricoloră de la peptŭ? Ce e maĭ caraghiosŭ de câtŭ a vedé pe trompetaşiulŭ nostru bocindu-se ca uă babă, pe cândŭ în diminéţa aceleeaşĭ ḑile era popândăŭ în balconulŭ palatuluĭ, cu nădejde d'a fi proclamatŭ caĭmacamŭ şi nenea Boleacŭ, căcĭ şi elŭ e flécŭ?

Étă de ne e témă să ne 'ntórcemŭ privirile, pen-tru că'ĭ vomŭ vedé, şi risulŭ o să ne pufnéscă în câtŭ să comitemŭ pĕcatulŭ fără voia nóstră.

Lumea dérŭ se cară cu duiumulŭ la Ruginósa, şi se cară multŭ maĭ cu sémă de peste Milcovŭ, căcĭ — conformŭ poziţiuniĭ reposatuluĭ — uniĭ ḑicŭ că pomana va fi lungă şi bună. Noĭ nu credemŭ că pentru pomană alérgă lumea, ci pentru alt ceva maĭ nostimŭ : adică ca să bage stăpâniriĭ uă miţă 'n sacŭ.

Şi ca dovadă c'aşa e, apoĭ vĕḑurămŭ pe Vodă tulind-o spre Severinŭ, în apropiere de Dunăre şi de Austria, ceea ce'lŭ póte asigura maĭ multŭ pen-tru orĭ-ce ocasiune.

Déca s'arŭ întêmpla ca şi rĕposatulŭ Domnŭ G. Bibescu să se 'ngrópe în ţéră, apoĭ posna arŭ fi şi maĭ bócănă.

Ca s'o întêmpine şi s'o opréscă, se ḑice că vité-zulŭ de la rĕsboiŭ are să asiste şi d-sea la acea ce-remonia funebră, ca — cu mustaţa-ĭ d'unŭ cotŭ, cu atitudinea'ĭ marţială — să impuie respectŭ şi să taie orĭ-ce poftă de resvrătire.

Câtŭ despre doliulŭ curţiĭ, d'astă dată nu s'a luatŭ nicĭ pentru uă mórte nicĭ pentru alta. Şi mo-tivulŭ e maĭ seriosŭ de câtŭ cum se crede. Etă'lŭ :

Unŭ doctorŭ fórte spirituale şi învĕţatŭ demon-stra, cu raţiunea 'ntr'uă mână şi cu sciinţa natu-reĭ intr'alta, că şirulŭ firescŭ cum începu a muri Domniĭ Romnâieĭ este celŭ alfabeticŭ. Ast-felŭ aŭ muritŭ :

A. . . Alecsandru Ión Cuza
B. . . Bibescu George D.
C. . .

C rĕmâne ca timpulŭ să ne spuie ce se va face cu dênsulŭ.

De observatŭ este că, maĭ nainte d'a muri fisi-cesce, ambele d'ântâiŭ litere muriră maĭ ântâiŭ moralicesce, în dragostea, în memoria poporuluĭ, fiindŭ detronaţĭ şi maĭ şi uitaţĭ.

Aceste cause suntŭ destulŭ de temeĭnice ca să fi opritŭ luarea doliuluĭ. Noĭ le spunemŭ după cum ni s'aŭ spusŭ, fără să luămŭ asupră-ne nicĭ foculŭ celorŭ ce se bocescŭ, nicĭ dispreţulŭ celorŭ scepticĭ şi destrăbălaţĭ.

Vorbindŭ în numerulŭ trecutŭ despre fléculŭ de alegerĭ comunale, spuserămŭ cine aŭ fostŭ mediciĭ care aŭ procedatŭ la operaţiunea instalăriĭ măse-liloră comuneĭ.

D. Tase Scorţeanu ênsĕ s'a vĕḑutŭ şi D-luĭ cu musca pe căciulă şi s'a necăjitŭ focŭ, spuindŭ că n'a luatŭ parte la acele alegerĭ.

N'a luatŭ? Prea bine : fie ş'aşia. Dérŭ ce a e-şitŭ d'acolo? D-sea nu póte nega că se pricepe 'n asemenea operaţiunĭ, c'a datŭ proba despre acésta şi că rĕŭ aŭ făcutŭ ceĭ ce nu l'aŭ invitatŭ la uă asemenea onóre!

PLIMBĂRI ŞI CĂLĔTORII

Mereŭ umblămŭ
Şi ne plimbămŭ
Cu banĭ d'alţiĭ munciţĭ
Şi ne-amŭ lăsatŭ
Stăpânĭ pe satŭ
Pe lupiĭ favoriţĭ. . . .

Căcĭ Dumneḑeŭ
Răbdândŭ mereŭ
Cum rabdă ş'ăstŭ poporŭ,
Ilŭ îndesămŭ
Şi'lŭ delectămŭ
Cu dăjdiĭ, jafŭ ş'omorŭ.

Legĭ şi dreptăţĭ
În strîmbătăţĭ
Astăḑĭ s'aŭ ismenitŭ,
Căcĭ e destulŭ
A fi sătulŭ
Nemţoiulŭ înţolitŭ. . .

Şi astŭ-felŭ noĭ,
Cu doĭ copoĭ
Prin munţĭ făcêndŭ spaţirŭ
Opiniunĭ
De joncţiunĭ
Ne dămŭ pentru ghelirŭ

Plimbărĭ pe stâncĭ
Căcĭ stă pe brâncĭ
În temniţă închisŭ
Unŭ redactorŭ
Lanternatorŭ
Ce poesiĭ ne-aŭ scrisŭ.

Plimbărĭ prin munţĭ,
Căcĭ suntŭ cărunţĭ
Aceĭ din oposanţĭ
Ce m'arŭ puté
Espedia
Ca pe Domniĭ ceĭ-lalţĭ.

Plimbărĭ pe dealŭ
Căcĭ de malŭ
A ţĕriĭ luntre grea
De cândŭ m'amŭ pusŭ
Ca unŭ ursusŭ
S'o ducŭ ca vaĭ de ea!..

Călĕtoriĭ,
Risipe miĭ
Cojóce la ţĕranĭ...
Să'ĭ linguşimŭ
Ca îĭ iubimŭ
Pe ancă şépte anĭ.

Pe unŭ cercelŭ
Ca vaĭ de elŭ
Ţĕranceĭ dăruitŭ,
Bietulŭ ţĕranŭ
Dă ce'ntr'unŭ anŭ
Sărmanulŭ a muncitŭ.

Ş'astŭ-felŭ stimaţĭ
Şi sătuıaţĭ
Pré multŭ amŭ făptuitŭ :
Astuĭ poporŭ
De minte chiorŭ
Fericea i-amŭ gătitŭ :

Mereŭ umblândŭ
Si meditândŭ
Gheşefturĭ de făcutŭ
Căcĭ totŭ aşa
În ţéra mea
Si **tatiĭ** i-a plăcutŭ.

RAVAŞŬ DIN IASSI

Domnule Redactore,

De uă cam dată, pentru maĭ bună şi maĭ ne-merită propagare a distinseloră merite de laurĭ ale D-reĭ Keller, celebra comică **dramatică**, şi spre dilectarea minunateloră inimióre ale onorateloră cocóne române din urbea nóstră Iassĭ, care, despre-

ţuindŭ, cumŭ se cade, nesăratele monotonii morale şi naţionale ale mojicului repertoriŭ românŭ, sciŭ fórte bine sĕ aĭbă, ca demne mame, virtuósa voinţă şi eroica cutedare d'a preferi ş'a aplauda intusiasmate pênĕ la frenesie laudabilă chiarŭ în facia publicului escelinţa talentelorŭ cancanice ale D-reĭ Keller, eminenta junà comică **dramatică**, vĕ rogŭ să bine-voiţĭ a reproduce în ḑiarulŭ d-vóstre *Ghimpele*, cu litere cât gândaculŭ déca se póte, următórea prea seriósă *scire locală* din *Curierul de Iassĭ* de la 23 Maiŭ curentŭ, împreună cu deslușirile necesarii din parentese, ca să pótă fi înţelésă cum se cuvine de tótă lumea.

Eacă şi frumósa scire :

„Scirĭ locale"

«(Opera comică). Alaltă-erĭ séră s'a jucatŭ în beneficiulŭ D-reĭ Keller opera comică : «*Viaţa Parisiană*» Publiculŭ era fórte numerosŭ, cu tótă căldura înăduşitóre a saleĭ — pentru că uă parte din acelŭ publicŭ credea că celŭ puţinŭ în séra aceea, a să vaḑă adevĕrata sublimitate a moraleĭ arteĭ dramatice, şi cea maĭ mare parte din acelŭ publicŭ se compunea dintre cunoscuţiĭ îmănuşiaţĭ de modă — Chiarŭ de la ivirea eĭ pe scenă, d-ra Keller a fost salutată cu uă salvă de aplause şi inundată cu uă plóie de buchete, care curgéŭ din loje peste dênsa. — Să se scie ânsă că numaĭ de la cucónele cărora le place cu predilecţiune moralitatea cancanuluĭ curgea plóia de buchete de florĭ.—E de prisosŭ de a spune cum că representaţia a mersŭ de minune de la începutŭ pênĕ la sfârşitŭ — fórta de minune, în adevĕrŭ, spre batjocura şi ruşinea societăţiĭ române! — Cu deosebire a escelatŭ d-ra Keller — prea fórte adevĕratŭ — care şi în acéstă séră ca tot-d'auna de când se află aicĭ, a dat probe nerecusabile despre eminentulŭ sĕŭ talentŭ **dramaticŭ**. — Să nu rîdeţĭ nimenĭ, vĕ rogŭ, căci aşa este, cum ḑice *Curierulŭ de Iassi*, atuncĭ d-ra Keller era în plină vervă dramatică, fiind-că se asvîrlea la cancanŭ cu unŭ talentŭ pênĕ la scandalulŭ de scârbă — şi de arta cu care executésă rolurile sale--de superbă baletistă cancanică—Trupa d-reĭ Keller maĭ ar eâncă a maĭ da în oraşulŭ nostru—intru tóte nenorocit!—numaĭ vr'o treĭ representaţiunĭ, dupĕ care va pleca imediatŭ—lăsându-ne cu lacrămile pe obrazŭ şi dându-ne cu tifla, precumŭ meritămŭ, şi maĭ cu sémă acelorŭ onoraţĭ eroĭ carĭ ĭ-aŭ esprimatŭ şi sublima dorinţă d'a o vedea jucândŭ cancanulŭ pe scenă şi cu costumulŭ în care a eşitŭ din Raiŭ móşa Eva.

Tot-elŭ.

MORALITATEA SOCIALA CRESCE

I

Da, da iubiţĭ leptorĭ şi leptóre, moralitatea socială cresce, într'unŭ modŭ fórte îmbucurătorŭ! Să nu vĕ miraţĭ fiindŭ că *Ghimpele*, vede prin ochelariĭ seĭ că moralitatea socială cresce, póte că voĭ vedeţĭ cu totulŭ altŭ-felŭ, aci e chestiune de apreciaţie şi de gustŭ, maĭ cu sémă că gustulŭ nu se discută. Mulţĭ póte dintre D-stră se vorŭ mira, ḑicêndŭ chiarŭ că vorbimŭ anapoda, să póte şi una ca asta; mulţĭ iarăşŭ se vorŭ bosumfla credêndŭ că avemŭ să facemŭ alusiune la drăgălaşele lorŭ amorurĭ, care, spre a putea trece la nemurire că aŭ trăitŭ dupĕ moda timpuluĭ, a datŭ probe că suntŭ comuniştĭ, socialiştĭ. Nu, noĭ nu vomŭ face personalităţĭ ca să ne căpătăm alageaoa. Dară nefiind cine să alunece pe fagaşele fericireĭ sociale, noĭ nu vomŭ avea ce să maĭ scrimŭ, şi astŭ-felŭ vom fi părăsiţĭ de gentilele şi gentiliĭ noştriĭ cititorĭ. Unde maĭ puĭ apoĭ şi plăcerea ce le face când tratămŭ asemenea materiĭ nostime, precum avurămŭ ocasiunea a constata cu aventurierul Stănciócă. Cu câtă plăcere vedem damele şi chiarŭ bărbaţiĭ citindŭ mica parte din aventurile luĭ chirŭ Stănciócă! Şi fiindŭ că ţinemŭ prea multŭ ca să distrămŭ pe amabiliĭ noştri leptorĭ, ne vomŭ cerca pe cât mijlócele nóstre ne va permite, a le da în fie-care numĕrŭ câte unŭ tabloŭ în miniatură a vieţiĭ sociale Bucurescene.

Scimŭ că mulţĭ şi multe se vorŭ sburli, fiindŭ că ne permitemŭ a'ĭ arĕta în oglinda realităţiĭ. Vomŭ arĕta pe unulŭ séŭ una şi se vorŭ găsi sute care să se recunóscă, precumŭ ni se întêmplă maĭ ḑilele trecute cu unele din caricaturĭ.

Ce vreţĭ iubiţĭ leptorĭ? Nu stricămŭ noĭ déca se găsescŭ o mulţime de Alecsandrine, de Mariĭ, de Elisabete etc. etc.

Totŭ aşa şi cu secsulŭ urâtŭ bărbătescŭ, Iancu, Iorgu, Scarlatŭ etc. etc. Noĭ déca amŭ fi fostŭ naşiĭ tuturorŭ vieţuitórelorŭ, amŭ fi datŭ la fie-care vieţuitorŭ şi vieţuitóre nume deosibite ca să pótă deosibi uniĭ de alţiĭ spre a nu se face confusiune de nume, lăsându-le faptele lorŭ la lumina ḑileĭ ca să se pótă distinge care e eroulŭ ce merită a fi încoronatŭ cu lauriĭ eroismuluĭ sĕŭ.

Cu tóte astea noĭ totŭ vomŭ face ca lucrurile şi faptele să se deosibéscă de numele persóneĭ. Astŭ-felŭ le vomŭ da de esemplu numele de Alecsandrina făcăleţŭ, care a ajunsŭ o celebritate prin schimbarea numĕruluĭ amanţilorŭ de la lăsarea bărbatuluĭ sĕŭ care nu avea altŭ defectŭ de câtŭ că era piticŭ, şi îĭ făcuse şi zestre în locŭ de a lua elŭ zestre.

Vomŭ numi pe Elisaveta, flĕndăriţă, aspirantă la a juca acelaşŭ rolŭ ca cea de susŭ. Nu vomŭ uĭta pe Maria Flécŭ, pe Lina Barlaboiŭ, şi altele, precumŭ pre Iorgu Laşevicĭ, pe Scarlatŭ Terefleacŭ, şi alţiĭ o mulţime de felulŭ lorŭ, căcĭ se chémă decĭ că voimŭ şi noĭ să facemŭ, daca nu maĭ multŭ celŭ puţinŭ atâta propagandă câtŭ a facutŭ şi facŭ nemţiĭ la noĭ.

Aşteptaţi-vĕ dérŭ toţĭ şi tóte la oglinda în care vĕ veţĭ vedea la unŭ colţişorŭ alŭ eĭ. Să nu lăsaţĭ ênsĕ ne observate caricaturile din pagina a IV care facŭ o mică părticică din acéstă oglindă a realităţiĭ.

Să ne vedemŭ în bine pe la numĕrulŭ viitorŭ.

GHIMPI-UŞORI

Se ḑice că, D. *Rom-ni-cea-nu*, spre a ne da uă desminţire categorică, probându-ne că nu a avutŭ nicĭ unŭ atacŭ de dambla precum se susţinea maĭ ḑilele trecute cu ocasiunea ancheteĭ cu pricina, ci, căderea nu a provenitŭ de câtŭ din evaporarea aborilorŭ afurisituluĭ de Drăgăşianĭ, care se apucase la luptă cu temperatura cea rece ce produsese ploile, astŭ-felŭ dérŭ D-sa se hotârî a'şĭ îneca amarulŭ chinurilorŭ séle într'unŭ bolobocŭ de Odobescĭ, care e maĭ fodulŭ şi nu voesce a se maĭ pune în luptă cu temperatura cea rece, ci numaĭ cu ceĭ slabĭ de ângerĭ care voescŭ a se distra cu dumnéluĭ jucândŭ cancanulŭ cu scaunulŭ, imitândŭ pe D-ra Cheller.

Noĭ felicitămŭ pe D. *Rom-ni-cea-nu*, pentru acéstă ingeniósă descoperire. Nu maĭ puţinŭ felicitămŭ şi pe protectorele sĕŭ boŭ boeritŭ de acestŭ demnŭ representante alŭ intereselorŭ familiare.

*

Cucóna *Pressa*, de câte-va ḑile cere cu multă insistinţă de la *Românulŭ*, să'ĭ spue ce s'a făcutŭ cu baniĭ adunaţĭ pentru ridicarea statueĭ luĭ *Mihaĭ Vitézulŭ*.

Noĭ carĭ nu sciamŭ şiretenia lucruluĭ, câtŭ p'aci era să cădemŭ în ispită ca să credemŭ că *Românulŭ*, şi cu comitetulŭ instituitŭ pentru adunarea ofrandelorŭ, dupe iniţiativa dómneĭ Flehtenmacher, că i-arŭ fi muşcatŭ şarpele, care a înşelatŭ şi pe móşa Eva, să pape baniĭ dupe cumŭ se obicnuesce de regimŭ.

Cu tóte acestea nu ne lăsarămŭ în braţele cuconeĭ *leneĭ*, ca să credemŭ fără a cerceta.

Cercetarămŭ în drépta; maĭ cercetaramŭ şi 'n stânga, darămŭ uă făţuială bună Psicografuluĭ, şi vrêndŭ ne vrêndŭ, ne spuse următórea împrejurare:

Din contribuţiunĭ voluntariĭ, s'a adunatŭ uă fórte mică sumă.

Din uă representaţiune dată de D-na Maria Flehtenmaher, s'a adunatŭ uă sumă maĭ măricică, care peste tot póte să fi fostŭ ca la vr'o 2000 leĭ.

Darŭ posnaşa de iniţiatóre, prin apelurile séle îmflăcără maĭ multe inimĭ, care nu se maĭ gândea la asemenea bazagoniĭ femeiescĭ, demne numaĭ de ele.

Maria Sa Domnitorulŭ în marele sĕŭ patriotismŭ ce s'a probatŭ cu deosebire în ceĭ din urmă 4 anĭ aĭ domnieĭ sele, nu voi să fie lipsitŭ de la acéstă ocasiune, şi trimise 2,000 leĭ fără săĭ se céră de maĭ multe orĭ, erόre ne ertată pentru D-niĭ Ministri cariĭ uĭtase să'ĭ esplice MărieĭSéle, că rĕposatulŭ Vodă Mihaĭ, nu merită atâta sacrificiŭ din partea scumpeĭ şi ilustreĭ séle persóne.

Darŭ, fiindŭ-că Măria Sa e domnŭ constituţionalŭ, nu póte face nimicŭ fără ca să trécă prin gura Ministrilorŭ sĕĭ, carĭ singurĭ suntŭ respunḑĕtorĭ, lăsândŭ numaĭ gloria faptelorŭ asupra scumpeĭ persóne domnitóre.

Astŭ-felŭ darŭ Ministriĭ de invidie făcură ce făcură şi înflacărară şi maĭ multŭ patriotismulŭ MărieĭSéle, şi spre a nu se pune în cumpĕnă dréptă cu reposatulŭ Mihaiŭ, care e mortŭ de 270 anĭ şi care nu se trage dintr'o familie ilustră ca Măria Sa, se grăbi a'şĭ lua baniĭ înapoĭ, aşteptândŭ uă altă ocaziune maĭ propice pentru uă asemenea ofrandă ilustră, şi pentru uă persónă totŭ aşa de ilustră ca Măria Sa. De esemplu: Unŭ Velhelm, unŭ Bismark, saŭ Fridericŭ orĭ Moltke, iarŭ nu unŭ bădăranŭ de Mihaiŭ care n'a sciutŭ să aĭbă nisce Ministri onestĭ şi bravĭ, ca Măria Sa, care să scie scăpa pe principiĭ-coţcarĭ de pungăşala pungaşilorŭ de Românĭ.

Eĭ, apoĭ, ne maĭ ḑise Psihografulŭ, unde maĭ puneţĭ că Măria Sa are nevoe de parale de plecare, şi ca să nu stea de géba la casierulŭ comitetuluĭ a găsitŭ de cuviinţă a 'şi-ĭ lua înapoĭ.

Vĕḑură'ţĭ acumŭ care fuse reclama *Presseĭ*, şi pentru ce o făcu, ca să scuse pe Măria Sa, parcă Măria sa are nevoe de scusele *Presseĭ*.

Noĭ în faţa unorŭ intenţiunĭ din partea *Presseĭ*, ne permitemŭ fără permisiune a protesta contra unorŭ asemenea aserţiunĭ fără bună cuviinţă către persóna citată maĭ susŭ.

*

În *Le Danube* nu se póte să nu fie şi glume:

Unŭ streinŭ sosindŭ în Viena, intră într'uă casă unde era atârnatŭ unŭ anunciŭ pentru uă locuinţă de 'nchiriatŭ.

Streinulŭ. — Aveţĭ de datŭ cu chirià unŭ apartamentŭ?

Proprietarulŭ. — Unŭ fórte frumosŭ apartamentŭ, domnule, şi cu cele maĭ bune condiţiunĭ. Pentru 2,000 fiorinĭ veţĭ avé, în totŭ timpulŭ câtŭ va ţine esposiţiunea, să vĕ bucuraţĭ de tre camere, tóte mobilate.

Străinulŭ. — Dérŭ vr'unŭ grajdŭ este?

Proprietarulŭ. — Unŭ grajdŭ? Pentru ce?

Streinutŭ. — Pentru dobitoculŭ care va plăti 2,000 de fiorinĭ!

Typografia Laboratorilorŭ Românĭ, Strada Academieĭ, No. 19.

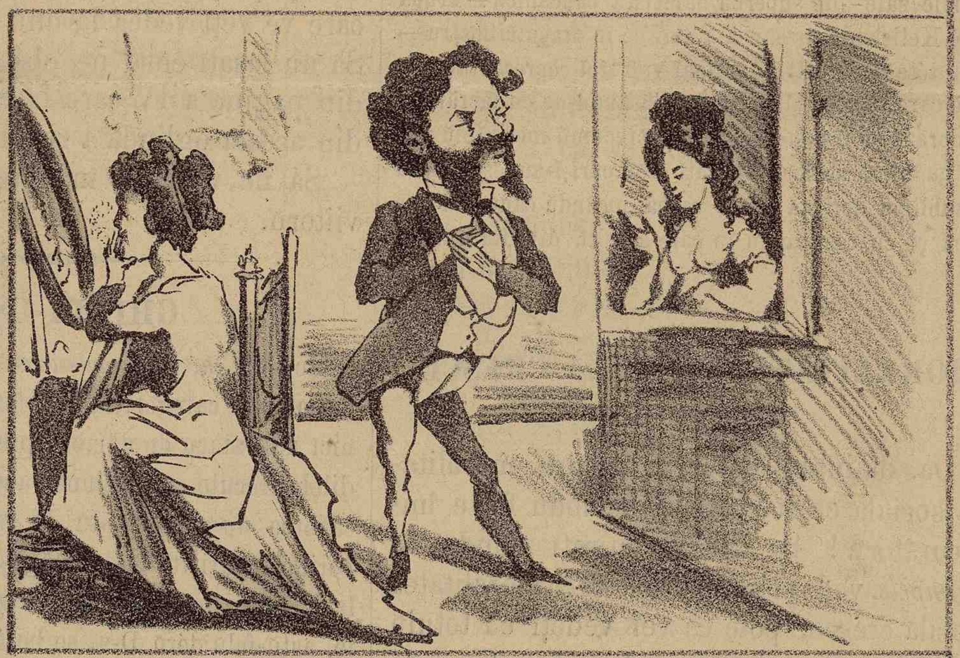

Cătŭ era de micŭ Vodă-Cuza cândŭ a eşitŭ din ţéră, şi câtŭ e de mare cândŭ intră după 7 anĭ de espiaţiune (consecinţa logică a necrologuluĭ *Presseĭ*).

Cătŭ era de gigante don Carlos, când a intratŭ, şi câtŭ de pigmeŭ cândŭ va eşi.! (aceeaşĭ consecinţă).

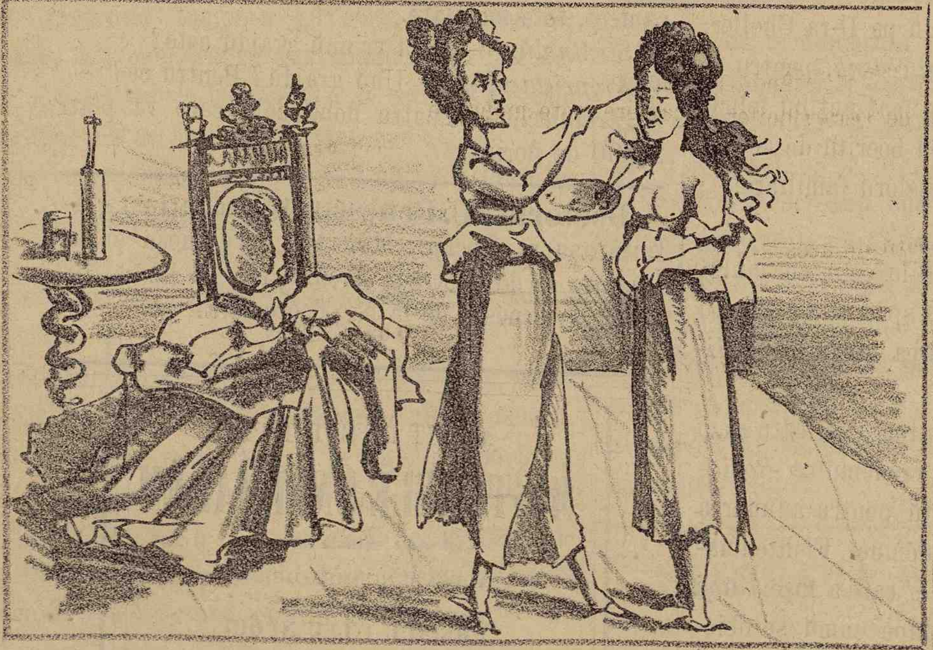

— Dérŭ unde intri nevastă, ḑiceaĭ că te ducĭ la sor'ta!

— A! pardonŭ, bărbate, amŭ greşitŭ uşa, din causa întunereculuĭ!

— Eştĭ unŭ ângerŭ, mĕ înnebunescŭ după tine!
— Ce totŭ spuĭ bărbate, ierĭ îmĭ ḑiceaĭ că suntŭ uă stafie!
— Da, da aşa e! te....
— Suntŭ aprópe gata.
— Eĭ ş'apoĭ.

— Maĭ stăĭ puçinŭ Alecsandrina mami, să te facŭ frumósă ca să se înebunéscă curtesaniĭ diséră la Stavri.

— Mulţumită mamiĭ, amŭ devenitŭ uă bună artistă în tóte. Să mĕ silescŭ dérŭ să'ĭ sémănŭ.